

3) Toinen kysymys: Onko lain nro 241/1990 21 octies §:n 2 momentin 1 kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu hallinto-oikeudellisessa oikeuskäytännössä, yhdessä lain nro 241/1990 3 §:ssä ja Sisilian aluelaisissa nro 10/1991 tarkoitettujen hallintotoimien perustelemista — [SEUT] 296 artiklan toisessa kohdassa ja – – perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen hallintotoimien perusteluvelvollisuuden mukaisesti — koskevan velvollisuuden kanssa yhteensopiva lain nro 241/1990 1 §:n, jossa säädetään viranomaisten velvollisuudesta soveltaa Euroopan unionin oikeusjärjestyksen periaatteita, kanssa, ja voidaanko näin ollen sen mukaisena ja hyväksyttävänä pitää tulkintaa ja soveltamista, joiden mukaan viranomainen voi täydentää toteuttamansa hallintotoimien perusteluja oikeudenkäynnissä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 29.6.2012 — J. Sebastian Guevara Kamm v. TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

(Asia C-316/12)

(2012/C 295/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Landgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Valittaja: J. Sebastian Guevara Kamm

Vastapuoli: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 2 artiklan j alakohtaa tulkittava siinä mainittujen ”hyväksyttävien syiden” osalta siten, että ”hyväksyttävät syyt” voivat olla yksinomaan matkustajan henkilöön liittyviä syitä, jotka vaarantavat lentoliikenteen tai muiden matkustajien turvallisuuden tai jotka vaikuttavat muuhun, yleiseen etuun tai sopimusetuun, vai voivatko ”hyväksyttävät syyt” olla myös matkustajan henkilöön liittymättömiä syitä erityisesti, kun on kyse on ylivoimaisesta esteestä?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 5.7.2012 — E.On Energy Trading SE v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Asia C-323/12)

(2012/C 295/31)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Kantaja: E.On Energy Trading SE

Vastaaja: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko verovelvollinen, jonka kotipaikka on muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa kuin Romaniassa ja joka on ennen Romanian liittymistä Euroopan unioniin voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti nimennyt arvonlisäverotukseen liittyviä tehtäviä varten Romaniassa toimivan verroedustajan, pidettävä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt — 6.12.1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitettuna ”maan alueelle sijoittautumattomana verovelvollisena”?
- 2) Onko verolain nro 571/2003 — jolla kahdeksannen direktiivin säännökset pannaan täytäntöön — 1472 §:n 1 momentin a kohdassa säädettyä vaatimusta, jonka mukaan oikeushenkilö ei saa rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi, ylimääräinen edellytys niihin edellytyksiin nähden, joista säädetään [kahdeksannen direktiivin] 3 ja 4 artiklassa, ja jos näin on, onko tällainen ylimääräinen edellytys sallittu, kun otetaan huomioon direktiivin 6 artikla?
- 3) Voiko [kahdeksannen direktiivin] 3 ja 4 artiklalla on välitön vaikutus, eli antaako mainituissa säännöksissä nimenomaisesti säädettyjen edellytysten täyttäminen muualle kuin Romanian alueelle sijoittautumattomalle oikeushenkilölle 1 artiklan mukaisesti oikeuden arvonlisäveron palautukseen riippumatta siitä, miten kyseiset säännökset on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä?

⁽¹⁾ EYVL L 331, s. 11.